

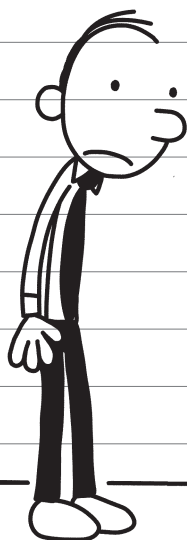
DAGBOK

för
alla mina fans

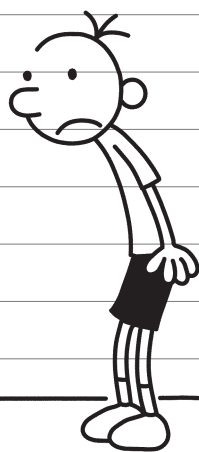
ETT HOPPLÖST FALL

av Jeff Kinney

Översättning av Thomas Grundberg

BONNIER
CARLSEN

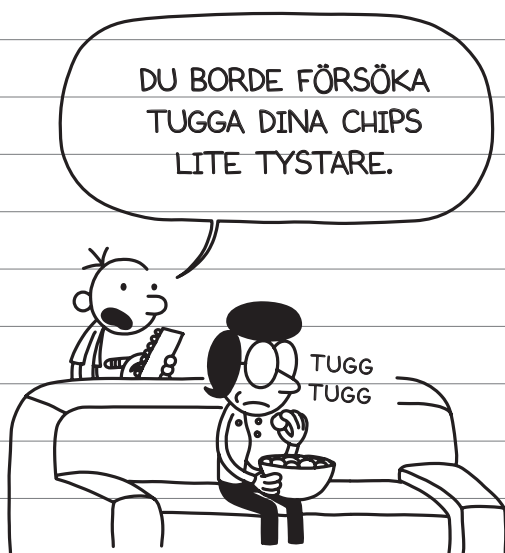
JANUARI

Nyårsdagen

Ni vet väl att man ska göra en lista med nyårslöften i början av året för att man ska bli en bättre människa?

Saken är den att det inte är lätt för mig att komma på några sätt att bli bättre, för jag är redan en av de bästa personer jag vet.

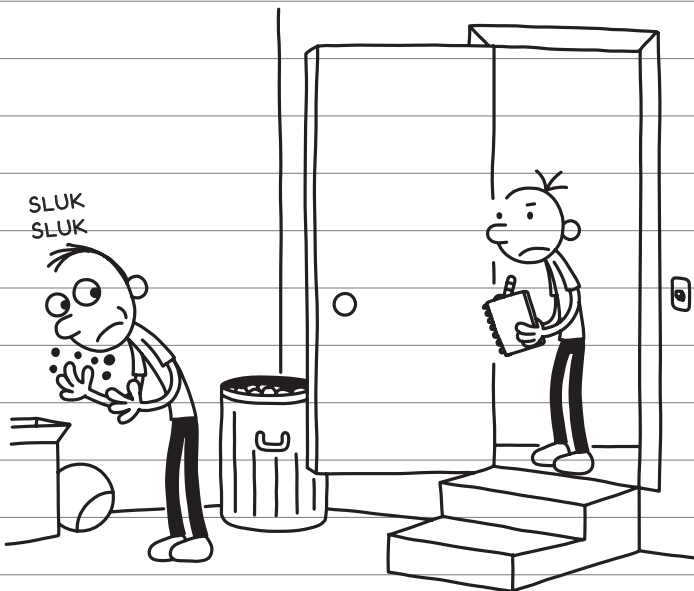
Så i år är mitt löfte att hjälpa ANDRA personer att bli bättre. Men jag har fattat att vissa personer inte alls uppskattar när man försöker vara hjälpsam.

En sak jag märkte direkt var att alla i min familj är usla på att hålla SINA nyårslöften.

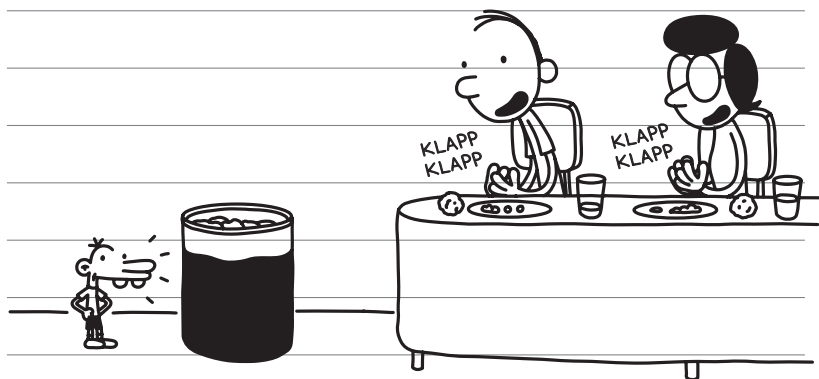
Mamma sa att hon skulle börja gå till gymmet i dag, men hon satt hela eftermiddagen och tittade på tv.

Och pappa sa att han skulle börja banta på allvar, men efter maten kom jag på honom ute i garaget med att proppa i sig chokladkex.

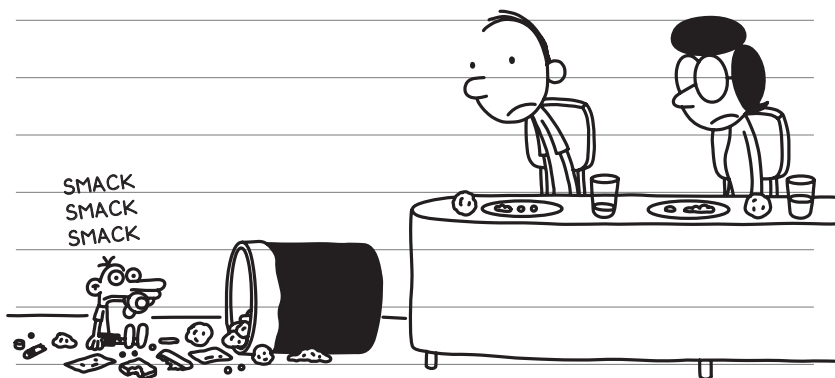

Inte ens min lillebror Manny kunde hålla sitt löfte.

I morse sa han till alla att han är en "stor pojke" och att han skulle sluta helt med nappen. Sen slängde han sin favoritnapp i soporna.

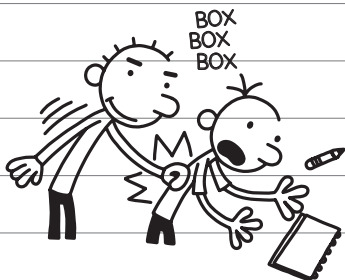
DET nyårsloftet varade inte ens en hel MINUT.

Den enda i min familj som inte har avlagt nyårslofte är min storebror Rodrick. Det är synd, för hans lista hade behövt vara flera kilometer lång.

Därför bestämde jag mig för att hjälpa Rodrick att bli en bättre människa. Jag kallade min plan för "Tre kryss så åker du ut". Tanken var att varje gång jag såg Rodrick göra något dumt, så skulle jag sätta ett litet X på hans kort.

Fast Rodrick fick alla tre kryss innan jag ens fick chansen att bestämma vad "åker ut" skulle betyda.

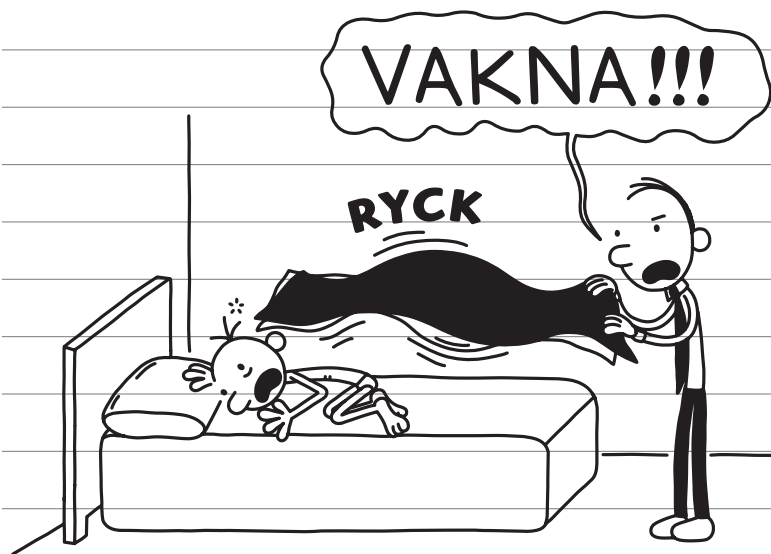
Tänk om jag också skulle skippa MITT nyårslöfte. Det är bara en massa jobb, och hittills har det inte lett till nåt.

Förresten, när jag hade påmint mamma typ en miljon gånger om att hon inte skulle väsnas så när hon tuggade chips, då sa hon nåt riktigt bra: "Alla kan inte vara lika bra som DU, Gregory." Och efter vad jag har sett hittills tror jag faktiskt att hon har rätt.

Torsdag

Pappa gör ett nytt försök med sin bantningsgrej, och för mig är det dåliga nyheter. Han har inte ätit choklad på tre dar och är superretlig.

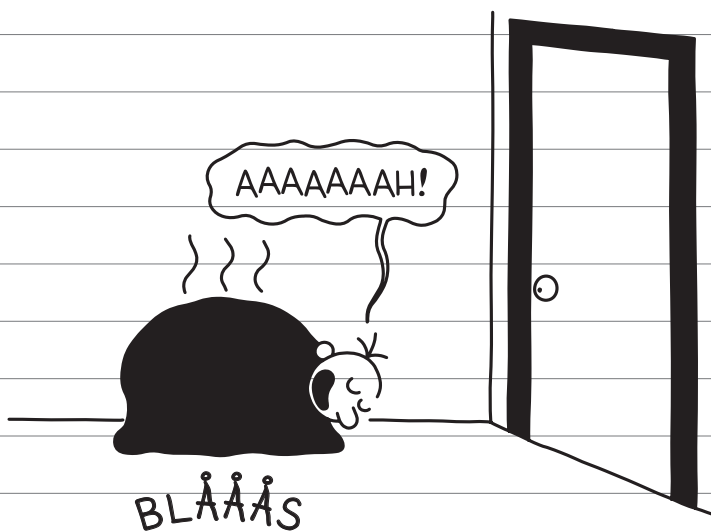
Häromdan väckte han mig när det var dags att gå till skolan. Men jag råkade somna om. Tro mig, det är sista gången jag gör DET misstaget.

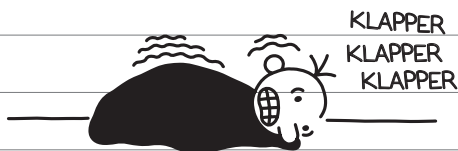
En del av problemet är att pappa alltid väcker mig innan mamma kommit ut ur duschen, så jag vet att jag har så där tio minuter på mig innan jag behöver stiga upp på riktigt.

I går kom jag på ett bra sätt att sova lite till utan att göra pappa arg. När han hade väckt mig, tog jag med mig filten bort till badrummet och väntade där utanför på min tur.

Sen lade jag mig ovanpå varmluftsventilen. Och när det blåste varmluft kändes det till och med **BÄTTRE** än att ligga kvar i sängen.

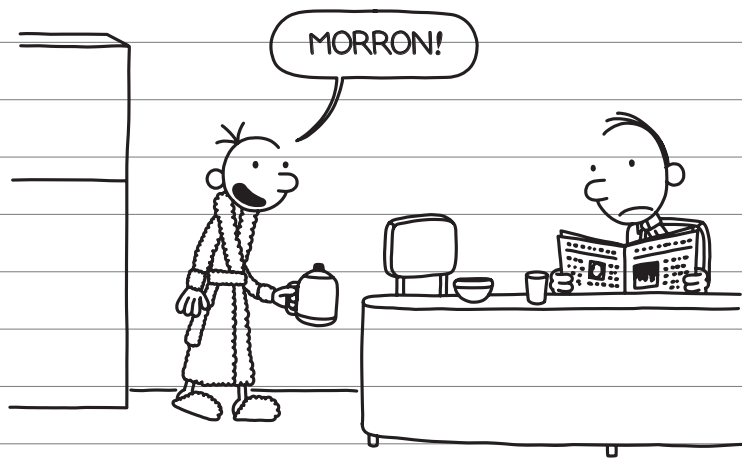
Problemet var att värmen bara var påkopplad fem minuter åt gängen. Så resten av tiden låg jag där på det kalla metallgallret.

I morse när jag väntade på att mamma skulle duscha färdigt, kom jag på att nån hade gett henne en badrock i julklapp. Så jag hämtade den i hennes garderob.

Jag måste säga att det var det smartaste jag nånsin gjort. Att gå klädd i den var som att vara insvept i en stor fluffig handduk som precis kommit ut ur torktumlaren.

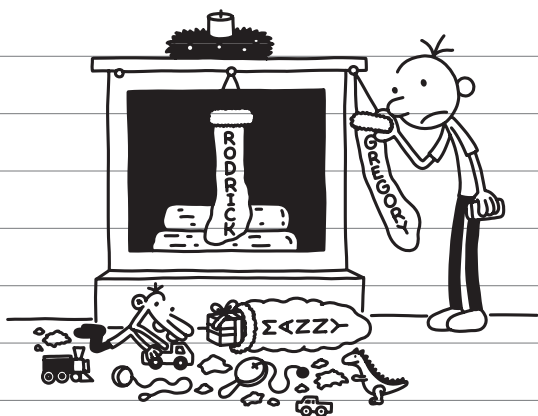
Jag tyckte så mycket om den att jag till och med hade den på EFTER duschen. Pappa var nog lite avundsjuk för att inte HAN kom på idén med badrocken, för när jag kom ner till köksbordet verkade han extra grinig.

Det säger jag bara: Kvinnor förstår sig på det här med badrockar. Nu undrar jag om det är nåt MER jag gått miste om.

Tänk om jag ändå hade önskat mig en egen badrock i julklapp! Jag är säker på att mamma kommer att vilja ha tillbaka sin egen.

I år gick jag på en nit med klappar igen. Jag visste att det skulle bli en lång dag när jag kom ner på juldagens morgon och de enda klapparna i min strumpa var en deodorant och ett "reselexikon".

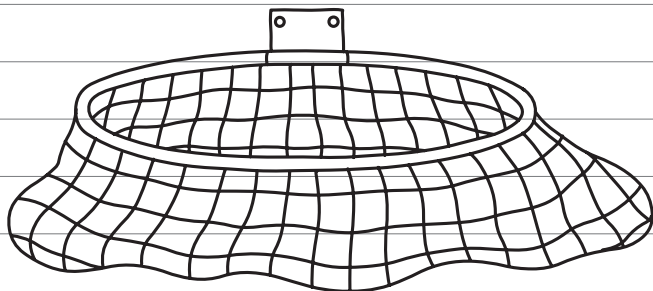
Vuxna tycker nog att man är för stor för leksaker och sånt som är riktigt kul när man börjat i middle school.

Och ändå väntar de sig att man ska bli alldeles till sig när man öppnar deras lama presenter.

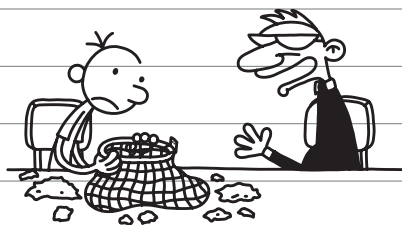
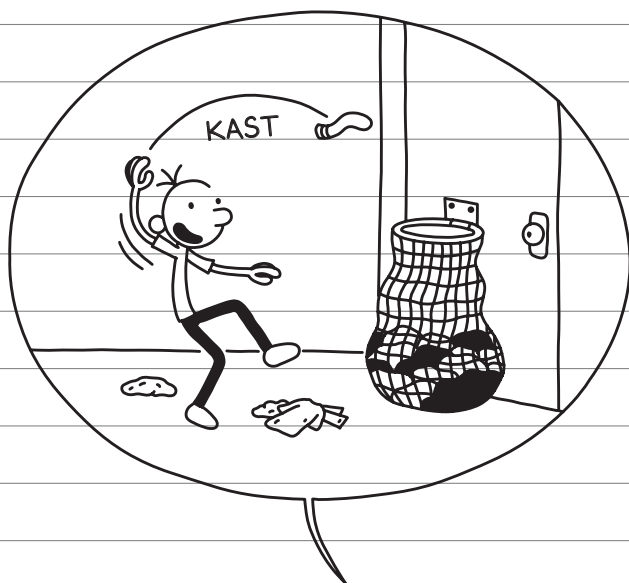

De flesta av mina julklappar i år var böcker och kläder. Det som kom närmast en leksak var julklappen från morbror Charlie.

När jag packade upp paketet från honom hade jag inte en aning om vad det skulle föreställa. Det var en stor ring av plast med ett nät.

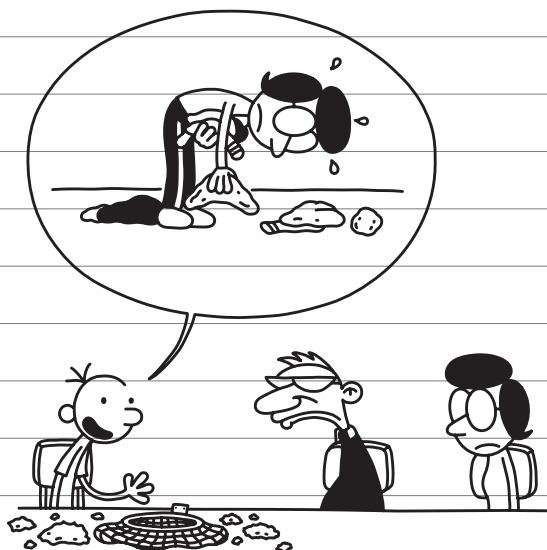

Morbror Charlie förklarade att det var en "tvättring" till mitt rum. Han sa att det var meningen att jag skulle sätta fast tvättringen på insidan av dörren och att det skulle bli mycket "roligare" när jag samlade ihop min smutstvätt.

Först trodde jag att han skämtade, men sen fattade jag att morbror Charlie menade allvar. Jag fick förklara för honom att det inte är JAG som sköter min tvätt.

Jag berättade för honom att jag bara slänger mina smutsiga kläder på golvet, och sen plockar mamma upp dem och bär ner rubbet i tvättstugan.

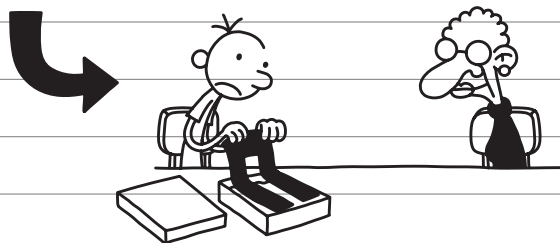
Och efter några dagar kommer allt tillbaka till mig, hopvikt och fint.

Jag sa till morbror Charlie att han kunde lämna tillbaka tvättringen och ge mig pengar i stället, så att jag kunde köpa nåt som jag verkligen **BEHÖVER**.

Det var då mamma yttrade sig. Hon sa till morbror Charlie att hon tyckte att tvättringen var en **JÄTTEBRA** idé.

Sen sa hon att från och med nu skulle jag ta hand om min EGEN tvätt. Så egentligen slutade det med att morbror Charlie fixade hushållstjänst åt mig till jul.

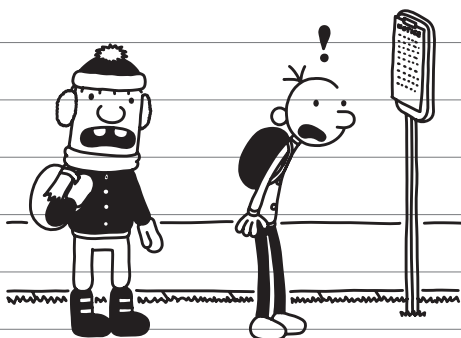
Det är riktigt surt att jag fick så dassa julklappar. I flera månader jobbade jag med att smöra för folk, och räknade med att det skulle ge utdelning till jul.

Nu när jag ansvarar för min tvätt är jag ändå GLAD för att jag fick en massa kläder. Jag kanske klarar mig igenom hela läsåret innan jag får slut på rena kläder.

Måndag

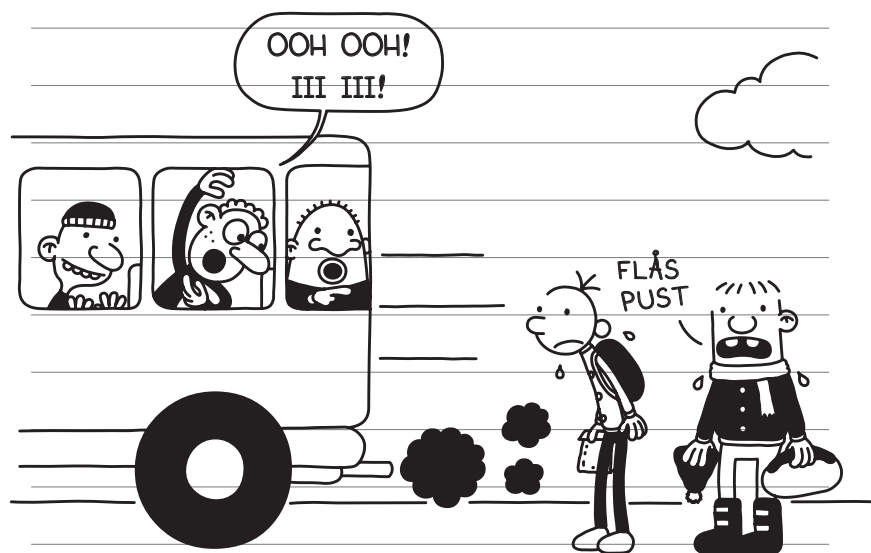
När jag och Rowley kom fram till vår busshållplats i morse fick vi en otrevlig överraskning. På skylten satt ett papper upptejpat. Där stod att från och med i dag var vår busslinje "omdragen" och körde en annan väg. För oss betyder det att vi måste GÅ till skolan.

Jaha, jag har lust att prata med geniet som kom på DEN idén, för vår gata ligger nästan en halv kilometer från skolan.

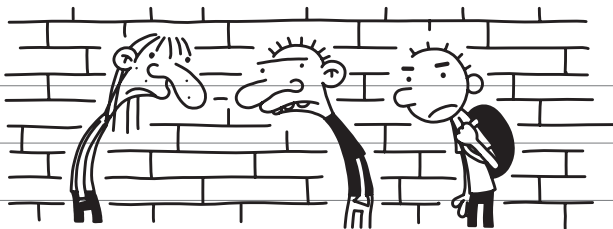
Jag och Rowley fick springa för att hinna till skolan i tid. Och det SÖG verkligen när vår vanliga buss körde förbi oss fullastad med ungar från Whirley Street, gatan bredvid vår.

Kidsen från Whirley Street härmade apor när de körde förbi oss, och det var riktigt irriterande eftersom det var precis så VI brukade göra när vi körde förbi DEM.

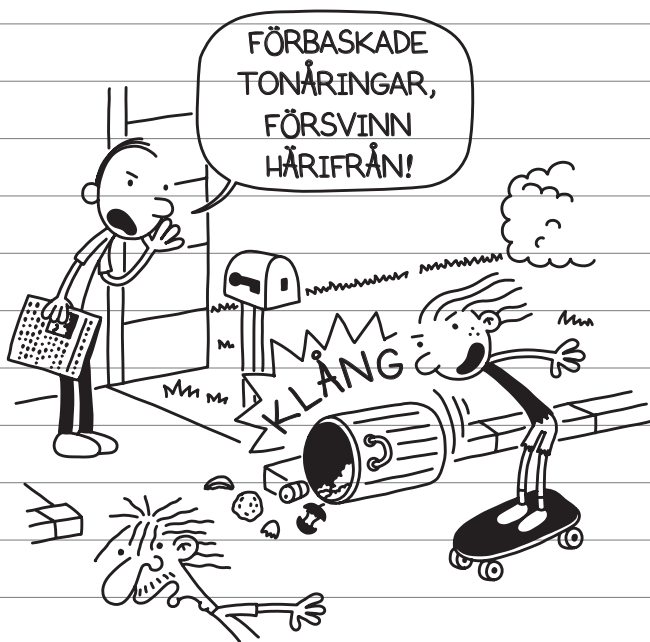

Jag ska tala om varför det är dumt att låta barn gå till skolan. Nu för tiden får man så mycket läxor av lärarna att alla böcker och papper man måste bära hem gör att ryggsäcken hamnar i femtiokilosklassen.

Om ni vill veta hur det påverkar oss i det långa loppet räcker det med att titta på Rodrick och en del av hans kompisar.

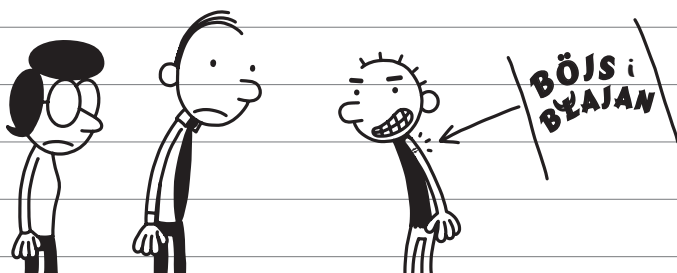
På tal om tonåringar vann pappa stort i dag.
Den värsta tonåringen i vårt område är en kille
som heter Lenwood Heath, och han är typ pappas
ärkefiende. Pappa har säkert ringt till polisen om
Lenwood Heath så där femtio gånger.

Lenwoods föräldrar måste ha tröttnat på vad deras
son hade för sig, för de skickade iväg honom till en
militärskola.

Man kan tycka att det skulle ha gjort pappa glad, men jag tror inte att han är nöjd förrän varenda tonåring på hela planeten hamnar på ungdomsvårdsskola eller Alcatraz eller nåt. Och det tycker han om Rodrick också.

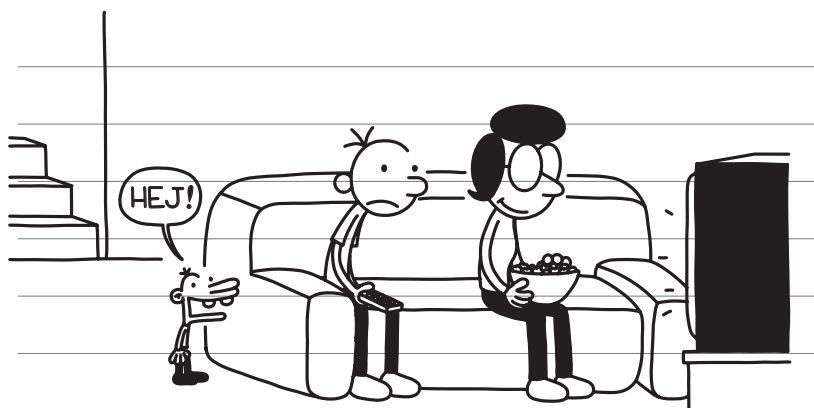
I går fick Rodrick pengar av mamma och pappa så han kunde köpa böcker och plugga till intagningsproven, men han brände pengarna på en tativering i stället.

Jag har fortfarande lite tid kvar tills jag blir tonåring. Men i samma stund jag blir det, lovar jag att pappa tar första bästa chans att skicka iväg mig.

Måndag

Den senaste veckan har Manny stigit upp ur sängen varenda kväll och kommit nerför trappan.

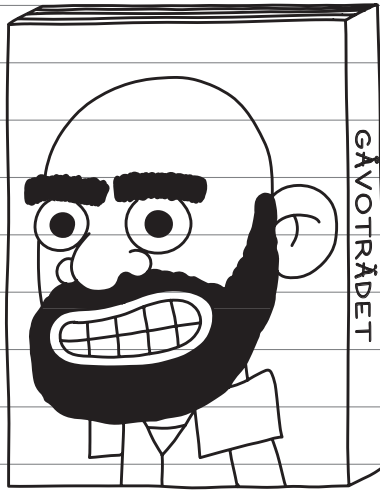
I stället för att lägga honom direkt igen, låter mamma Manny sitta med oss och titta på tv.

Det är inte alls rättvist, för när Manny är med får jag inte lov att se några program som jag gillar.

Allt jag säger är att när jag var liten var det inget tjafs med att "stiga upp ur sängen". Jag försökte en eller två gånger, men pappa satte stopp för det direkt.

Det fanns en bok som pappa brukade läsa för mig varje kväll som hette "Gävoträdet". Det var en väldigt bra bok, men på baksidan fanns en bild av författaren som hette Shel Silverstein.

Shel Silverstein liknar mer en tjuv eller pirat än
nån som skriver barnböcker.

Pappa måste ha vetat om att jag var jätterädd
för den bilden, för en kväll efter att jag hade
stigit upp ur sängen sa pappa:

Det gjorde susen. Sen den gången har jag
ALDRIG stigit upp på natten, inte ens när
jag behöver gå på toa jättemycket.

Jag tror inte att mamma och pappa läser några
böcker av Shel Silverstein för Manny, vilket antag-
ligen är förklaringen till att han fortsätter att
stiga upp efter att de har nattat honom.

Jag har hört några berättelser som mamma och
pappa läser för Manny, och jag säger bara att de
som skriver böckerna är riktiga fifflare.

Först och främst står det nästan inga ord i dem,
så jag är säker på att det tar högst fem sekunder
att skriva en sån bok.

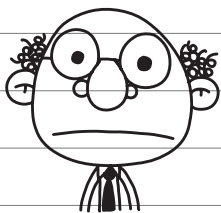

Jag berättade för mamma vad jag tyckte om Mannys böcker, och hon sa att om de var så lätta att skriva så borde jag försöka skriva en själv.

Och det var precis vad jag gjorde. Tro mig, det var inte alls svårt. Allt man behöver göra är att hitta på en figur med ett vitsigt namn, och sen ser man till att figuren får sig en läxa i slutet av boken.

Allt jag behöver göra nu är att posta det här till ett bokförlag och sen vänta på att pengarna ska börja forsa in.

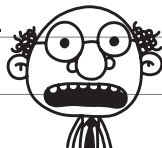
Skärp dig, herr Skarpknäck!

av Greg Heffley

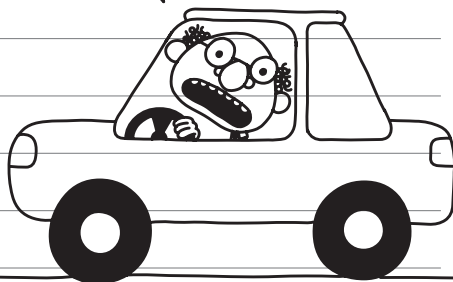
En gång för länge
sen var det en
gubbe som hette
herr Skarpknäck
som tänkte en
massa knäppa
tankar.

JAG VET INTE SÅ
MYCKET, MEN EN SAK
VET JAG: ISBJÖRNAR
ÄR TOTALT
VÄRDELÖSA DJUR.

En dag körde
herr Skarpknäck
iväg i sin bil.

HÄR KOMMER
JAG ...

Men då ...

OJSAN.

